

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Pusztul az óbudai régi temető*

Forrás:

Új Nemzedék

Op.
(Hely)

1921 VII/11
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Osztályozás

Tárgy

64-61

Hely

Idő

"18/19"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfehérvári hazinyomda 1920

Pusztul az óbudai régi temető

Kilosztott kripták — Alsós a sírok között

— Az Új Nemzedék tudósítójától —

A villamos csikorogva megáll. A kerék hangja élesen belesikolt a leanderes, muskátli ablakokba s valahol az „An der blaue Donau“-t kinezik egy tődöbeteghangu zongorán.

A Flórián-térről befordulok a Kórház-utcába. Jobboldalt a 37. szám alatt rábukkanok a temetőre. A Kórház-utcai oldalán vastag kőkerítés zárja el, melyről a faléceket kivétel nélkül mind ellopták, jobboldalán baromfiudvarok és csupas, piszkos házfalak, a másik két oldalon szabad tér határolja. A bejárat fölött semmi sem jelzi a temetőt. Amint be akarok lépni, négy apró, rongyos gyerek rohant el mellettem, majd fellöktek, az egyik bukdácsolva a sírok közt odakiált hamisítatlan pesti zsargonban a többinek:

— Srácok, játsszunk fogót!

Azután hirtelen szétrebbenek. Megdöbentem. Temető ez? A kerítés mentén hatal-

küszöbét helyettesíti, vagy oltámaszték. A kápolna rozsdás zárait évek óta nem nyitották fel. Fala leomlik az esőtől. Csak kemény tölgyfaajtai állják erősen az időt. Vannak sírok már 1870-ből is, sőt talán még régebből, de tönkretették őket. Sok sír olyan, mintha felrobbantották volna, mély gránátölésér van a helyén; ezeket, úgy látszik, kiásták. Óbudán sokan ebből a temetőből élnek meg; két évvel ezelőtt az összes fákat kivágták, de azóta már az ép sírköveket is kezdik elhordani.

Sötétedni kezd. Az egyik siron egy legény harmonikázik, mellette egy leány az eget bámulja. A másikon négy alak alsózik.

— Terc, Béla, kassza, kontrapárti, — vágja ki egy diákformájú siheder. És nincs egy rendőr, aki lecsapjon közéjük.

mas szemétdombok fekszenek va a sírokra, a nyers hagyma, a konyhai hulladék büze orrfacsaró illatban keveredik össze. Rozsdás fazekak, lyukas vödörök, abroncsok, papírosdarabok hevernek szanaszét. A temetőn keresztül-kasul járnak az emberek s a sírok között már évek óta taposott utak vannak.

Közvetlenül a bejáratnál hatalmas családi sírbolt fekszik, vastag fedőlapja félrelökte, a belseje feldulva, kirabolva, mintha földrengés rombolta volna össze. Egy koponyába botlottam véletlenül bele. A koponya tele volt írva a leggyalázatosabb, vérlázító kifejezésekkel. Az utókor, úgy látszik, végleg lemondott a mult tiszteletéről, annyi emberi ártvaság és elvetemültség szorult bele ebbe az elárvult temetőbe. Télen lakni is szoktak a kriptákban, egyik helyütt még kormos füstcsáv jelzi a tüzhelyet. Martin Schlosser sírjáról a fedőlap félretolásához legalább hat ember kellett, a sírból még a koporsót is kiemelték. Úgy látszik, tüzeltek vele, s a csontokat szélszírták a földön. Általában vandáli módon bántak a sírokkal. A fakesztyéket kiölték, a kőkeresztek egyrésze összezuzottan hever a fű között, a másik része a szomszédos kertek